

عنوان مقاله:

مقایسه روش های مختلف آشکارسازی تغییرات کاربری اراضی در منطقه بیابانی دهلران استان ایلام

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 2، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

صالح آرخی - دانشگاه گرگان

حسن فتحی زاده - دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

پایش زمانی و دقیق تغییر عوارض سطح زمین برای درک روابط و کنش های متقابل بین انسان و پدیده های طبیعی به منظور تصمیم گیری بهتر خیلی مهم است. داده های سنجنش از دور منابع اولیه ای هستند که به طور گسترده برای پایش تغییر در دهه های اخیر مورد استفاده واقع شده اند. در این مطالعه، تصاویر لندست ۴ (TM) سال ۱۳۶۴ و لندست ۷ (ETM+) سال ۱۳۸۶ با استفاده از روش تکنیک پایش تغییر در منطقه بیابانی دهلران استان ایلام با مساحت ۵۵۹۸۶ هکتار آنالیز شده اند. تکنیک های پایش تغییر مورد استفاده در این مطالعه شامل تفاضل تصویر، آنالیز مولفه های اصلی، تفاضل NDVI، آنالیز مولفه های متعارف، تفاضل تسلدکپ (روشنایی) و روش مقایسه پس از طبقه بندی بوده اند. همچنین برای تعیین آستانه در روش هایی که نیازمند تعیین آستانه اند، از روش آماری استفاده شده است و بر این اساس مشخص شده است که آستانه تغییر در منطقه مورد مطالعه با ۱ انحراف از میانگین قرار داشته است. پس از تعیین آستانه تغییر، مناطق دارای تغییرات کاهشی، افزایشی و بدون تغییر مشخص گردیده است. جهت ارزیابی دقت تکنیک های پایش تغییر پس از برداشت واقعیات زمینی که از طریق بازدید میدانی و تصاویر ماهواره ای گوگل ارث به دست آمد، از دقت کل و ضریب کاپا استفاده شد. بر اساس نتایج به دست آمده مشخص گردید که روش تفاضل باند مادون قرمز با دقت کل ۴۹/۹۰ و ضریب کاپای ۹۱/۰ از بین تکنیک های پایش تغییر مورد استفاده در این مطالعه بیشترین دقت و روش تفاضل CCA۲ با دقت کل ۴۸/۲۵ و ضریب کاپای ۳۸/۰ کمترین دقت را در پایش تغییرات کاربری اراضی منطقه مورد مطالعه داشته اند.

کلمات کلیدی:

تفاضل تصویر، آنالیز مولفه های اصلی، تفاضل NDVI، آنالیز مولفه های متعارف، تفاضل تسلدکپ، مقایسه پس از طبقه بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1935127>

